

ved, at dette ærede Medlem trods sine modsatte Anskuelse om Maaden, hvorpaa Sagen skal realiseres, i Virkeligheden ønsker at medvirke til, at en saadan Lov føres igennem, har jeg alligevel den Tro, at det, trods disse to ærede Medlemmers forskellige Opfattelse, dog skal lykkes den ærede 1ste Landstingsmand for 2den Kreds at gennemføre Forslaget ogsaa oppe i Landstinget. Og naar jeg har udtalt Ønsket om, at det maatte ske snart, hænger det jo sammen med, at der er en Mængde Kommuner rundt omkring i Landet, som have spændt sig meget haardt for med Hensyn til Tilskud til disse Jernbaner, og som med Interesse vente paa Gennemførelsen af dette Lovforslag for derigennem at faa nogen Udsigt til Dækning for de store Udgifter, som de saaledes have paataget sig. Saavel af denne Grund som paa Grund af, at jeg i det hele og store anser Lovforslaget for heldigt og retfærdigt, anbefaler jeg Sagen til hurtigst mulig Fremme i dette høje Ting.

Christian Rasmussen: Som ærede Medlemmer ville se af den Betænkning fra Kommissionen, som følger med Lovforslaget, har jeg sluttet mig til dennes Flertal. Naar jeg har gjort det, er det, som ærede Medlemmer ligeledes ville kunne se af Flertallets Betænkning, ikke, fordi jeg i et og alt er tilfreds med Forslaget, som det foreligger her. Jeg er saaledes ikke tilfreds med den foreslaaede Afgiftsprocent paa $1\frac{1}{2}$ pCt. Den burde efter min Mening have været allermindst 2 pCt., ja, jeg kunde endog i Teorien slutte mig til det Mindretal i Kommissionen, som her i Tinget repræsenteres af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), der forlanger, at der skal gives 4 pCt. af den udfundne Værdistigning. I Praksis tror jeg imidlertid, at det foreløbig vil frembyde adskillige Vanskeligheder. Jeg tror, at man ved at gaa saa vidt kunde komme til at være uretfærdig i adskillige Tilfælde. Fejlvurderinger af de paagældende Ejendomme kunne meget vel tænkes, og man kunde da ved den høje Procent komme til at gaa Ejerne af Ejendommene for nær. Men jeg mener dog, at Staten meget vel kunde have taget Halvdelen af den Værdistigning, som den selv har fremkaldt, og i hvis Fremkomst den paagældende Ejer ikke har haft nogen Del, uden at det kunde siges, at man var gaaet de paagældende Ejere for nær. Det er nemlig utænkeligt, at man skulde vurdere saa meget forkert, at man kom til at forfor-

dele de paagældende Ejere, naar man forlanger, at de skulle afgive Halvdelen af Værdistigningen. Men jeg har altsaa paa dette Punkt resigneret, jeg skal senere nævne hvorfor.

Men heller ikke er jeg tilfreds med den Bestemmelse i Forslaget, at Skatten er ophørende efter 50 Aars Forløb. Den burde efter min Mening være stedsevarende, idet den Fordel, Banen tilfører en Ejendom, faktisk ikke er ophørende. Jeg er heller ikke ganske enig i dette Tilfælde med Flertallets ærede Ordfører, der mente, at naar 50 Aar var gaaede, var man ikke sikker paa, at Værdiforøgelsen fremdeles var til Stede. Det holder jeg for, at den er. Og jeg mener, at man heller ikke vilde gaa nogen Ejendomsbesidder for nær, om man havde lagt denne Afgift som en stedsevarende paa de paagældende Ejendomme. Heller ikke her er jeg altsaa fuldt tilfreds med den Afattelse, Lovforslaget har faaet.

Der er desuden enkelte andre Punkter, som jeg ikke er helt tilfreds med. Jeg er saaledes ikke ganske tilfreds med Bestemmelsen i § 7, hvorefter Ejeren efter 30 Aars Forløb skal kunne frigøre Ejendommen for Behæftelsen ved at betale den efter en aarlig Rente af 4 pCt. kapitaliserede Afgift. Men jeg maa tilstaa, at naar Afgiften i det hele skal være ophørende efter de 50 Aars Forløb, betyder det mindre, at Kapitalen kan udbetales, end det vilde betyde, hvis Afgiften havde været stedsevarende.

Naar jeg til Trods for, at jeg paa adskillige Punkter altsaa ikke er tilfreds med Forslaget, alligevel kan slutte mig til Kommissionens Flertal, er det, fordi jeg har den Opfattelse, at her er et Felt, hvor det først og fremmest gælder om at faa begyndt. Vi maa efter min Mening til en Beskatning af den Værdistigning, som det offentlige tilfører Ejendomme, uden at Ejerne foretage sig noget derfor. Vi maa ad denne Vej se at faa begyndt paa dette Arbejde, selv om Samfundet ikke lige straks faar fuldt ud, hvad Samfundet med Rette kunde kræve af Værdistigningen. Hovedgrunden, hvorfor jeg har fulgt Flertallet, er den, at det for mig gælder om at faa begyndt paa denne Beskatning, idet jeg er sikker paa, at saa vil man efterhaanden kunne komme videre, nemlig derhen, at vi faa almindelig Værdistigningsbeskatning, omfattende hele Landet og alle Forhold. Dernæst er ogsaa den Navneforandring, som Lovforslaget er undergaaet siden i Fjor, Skyld i, at jeg kan slutte mig til det foreliggende